

Evangelí de la Llibertat

... molt aviat sereu alliberats... estigueu alerta (Lc 21...)

Gener 2019

N. 13

ELS ATRIBUTS DE DÉU

El Senyor fa justícia als oprimits,
dóna pa als qui tenen fam.
Els Senyor deslliura els presos.
El Senyor dóna la vista als cecs.
El Senyor redreça els desvalguts,
el Senyor estima els justos;
el Senyor guarda els forasters.
El Senyor manté les viudes i els orfes,
i capgira els camins dels injustos.
El Senyor regna per sempre,
és el teu Déu, Sió, per tots els segles
(Salm 145).

Ara fa mil anys, ja l'abat Oliba...

Ara fa mil anys que ja hi havia qui feia país. Oliba de Cerdanya, besnét de Gifré el Pilós, neix l'any 971; fou comte de Berga i Ripoll, i renuncià als comtats i ingressà a l'orde **benedictí** al monestir de **Ripoll**, d'on fou abat, i també de **Sant Miquel de Cuixà** i **Sant Martí del Canigó**. El 1018 fou nomenat **bisbe** de Vic. Els *scriptorium* dels monestirs catalans portaren la cultura catalana com a capdavantera a Europa, i el més important fou el de Ripoll, la seva biblioteca fou una de les més importants de la cristiandat. L'any 1025 fundà el **monestir de Montserrat** (farà mil anys!!!). Promogué la reconstrucció de **Manresa** i **Cardona**. Treballà per posar fre a l'arbitrarietat dels nobles sobre els pagesos i limitar les lluites feudals, i l'any 1022 proposà la **Treva de Déu**, que prohibia la guerra durant temps determinats i la **Pau de Déu**, que establia el dret de refugi que l'església ofería als temples i sagreres, i emparava els pagesos i els seus domicilis, sota pena d'excomunió. Promotor d'edificis i obres d'art sacre, de la **cultura**, fou impulsor de l'art **romànic**; es feu ressò de la **cultura àrab** del seu temps... Se'l considera pare espiritual de la Catalunya naixent. Morí a Sant Miquel de Cuixà l'any 1046.

LLIBERTAT I FRATERNITAT

Déu mateix pateix les injustícies i tot el mal que fem, li toca el cor, tot ignorant la seva voluntat creadora de vida; tot el contrari del que demanem a la pregària insistent del Parnostre. Déu mateix s'ha posat a la pell dels seus fills, al costat dels qui pateixen, ... no dels qui fan patir i maten la vida, o resten indiferents per omissió. Ens hem de posar a la pell d'un pare i una mare per entendre la posició de Déu. Els atributs de Déu, que haurien de manifestar-se en tot el seu esplendor en la creació i en els seus fills i filles, són trepitjats i menyspreats: l'ésser, la justícia, la llibertat, la bondat, la bellesa, la intel·ligència, l'amor, la compassió..., la fraternitat, la força alliberadora i generadora de vida.

És la paternitat de Déu que suscita la llibertat dels fills i la seva fraternitat. Així la llibertat i la fraternitat són constitutives de la realitat humana, els dos pols de la convivència, de la ètica, de la política, de la economia..., que assegurin la dignitat de cada persona, que fan a tots iguals i lliures. La llibertat és la condició primera de l'ésser humà i de les seves accions i el reconeixement de la diversitat respectada de la humanitat; sense llibertat i fraternitat (justícia) no hi ha persona humana de veritat.

I la fe en el Déu-Pare/Mare sempre porta a l'encarnació en la realitat, en la terra, en el país, en la història... per regenerar la vida tocada pel patiment dels fills i filles, una vida ofegada, matada, ignorada; una fe creadora de noves formes de convivència i civilització, de fraternitat. I l'Església, portadora i guardiana de les llavors del Regne de Déu, viu la història compromesa en la defensa de la justícia..., consciència crítica també de la política. I no són suficients en la defensa de la llibertat i la dignitat humana la proclamació d'intencions i de principis, cal accions significatives, d'oposició, de compromís, de resistència, assumint riscos, incomprendiments, incomoditats.

J. Miquel Baylach G.

Si l'home fracassa en
conciliar justícia i llibertat,
fracassa en tot
(Albert Camus)

MISSATGE URBI ET ORBI DE PAPA FRANCESC NADAL 2018 *(extracte)*

Com els pastors, que van ser els primers a arribar a la gruta, contemplem sorpresos el senyal que Déu ens ha donat: «Un nen en bolquers, posat en una menjadora» (Lc 2,12). En silenci, ens agenollem i adorem.

I què ens diu aquest Nen, que ens ha nascut de la Verge Maria? Quin és el missatge universal del Nadal? Ens diu que Déu és Pare bo i nosaltres som tots germans.

Aquesta veritat és a la base de la visió cristiana de la humanitat. Sense la fraternitat que Jesucrist ens ha donat, els nostres esforços per un món més just no arribarien molt lluny, i fins i tot els millors projectes corren el risc de convertir-se en estructures sense esperit...

Fraternitat entre persones de tota nació i cultura.

Fraternitat entre persones amb idees diferents, però capaços de respectar-se i d'escoltar a l'altre ...

I el rostre de Déu s'ha manifestat en un rostre humà concret ... Així, amb la seva encarnació, el Fill de Déu ens indica que la salvació passa a través de l'amor, l'acollida i el respecte de la nostra pobra humanitat, que tots compartim en una gran varietat d'ètnies, de llengües, de cultures ..., però tots germans en humanitat.

Llavors, les nostres diferències no són un dany o un perill, són una riquesa. Com per a un artista que vol fer un mosaic: és millor tenir a disposició tessel·les de molts colors, abans que de pocs.

L'experiència de la família ens ho ensenya: sent germans i germanes, som diferents els uns dels altres, i no sempre estem d'acord, però hi ha un vincle indissoluble que ens uneix, i l'amor dels pares ens ajuda a estimar-nos. El mateix val per a la família humana, però aquí Déu és el "pare", el fonament i la força de la nostra fraternitat...

Desitjo recordar als pobles que pateixen les colonitzacions ideològiques, culturals i econòmiques veient lacerada la seva llibertat i la seva identitat ...

Un record particular als nostres germans i germanes... en contextos difícils, per no dir hostils ... Que el Senyor els concedeixi -a ells i a totes les comunitats minoritàries- viure en pau i que vegin reconeguts els seus propis drets...

Que el Nen petit i amb fred... protegeixi a tots els nens de la terra i a tota persona fràgil, indefensa i descartada. Que tots puguem rebre pau i consol pel naixement del Salvador i, sentint-nos estimats per l'únic Pare celestial, retrobar-nos i viure com a germans.

Ntra. Sra. de la Llibertat, *pregueu per nosaltres!*

Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava... La seva mare conservava tot això en el seu cor (Lc 2,19 i 51).

Com Maria, per viure amb un esperit crític que pensa i qüestiona el que passa, en el silenci i la pregària, en el cor..., per viure la vida amb els cinc sentits, com a protagonistes, des de la consciència de l'amor.

Notícies de llibertat...

1 desembre: Jordi Sànchez i Jordi Turull inicien una **vaga de fam** per denunciar el bloqueig dels seus recursos al TC.

2 desembre: l'ANC organitza **dejunis** al monestir de Montserrat en solidaritat amb els presos polítics.

2 desembre: **accions** davant la presó de Lledoners i talls a la Via Laietana de Barcelona en suport amb els presos polítics.

4 desembre: El president Carles Puigdemont visita el **parlament** belga i el parlament flamenc.

4 desembre: el govern de la Generalitat aprova una **declaració** en suport a la vaga de fam dels presos polítics.

4 desembre: arrenca la **comissió** del Parlament del 155.

4 desembre: la Generalitat concedeix la **medalla d'or** a Carme Forcadell i Carles Viver i Pi-Sunyer.

7 desembre: malgrat les pressions del govern espanyol el Centre Gal·lec Belga cedeix els seus **locals** per a la celebració del **festival** per la llibertat CityZen.

7 desembre: 250 signants a ERC a favor de més **unitat** entre les forces independentistes

8 desembre: **presentació** a Brussel·les del Consell de la República.

9 desembre: el president Torra inicia un **dejuni** de 48 hores en solidaritat amb la vaga de fam dels presos polítics.

9 desembre: la Generalitat envia a primers ministres de la UE, l'ONU i Consell d'Europa la **declaració** de suports als presos en vaga de fam.

9 desembre: uns 400 professors universitaris i intel·lectuals han subscrit un **manifest** publicat a *The Guardian* en suport als síndics electorals del referèndum de l'10 acusats per la fiscalia.

10 desembre: els **bisbes** de Catalunya responen amb una carta a la de Isabel Rull preocupats per la vaga de fam.

11 desembre: La **iniciativa** a Tarragona de *Silenci contra la repressió* compleix sis mesos d'acció diària a les portes dels jutjats demanant no callar davant la repressió a Catalunya.

13 desembre: els expresidents del Parlament presenten un **manifest** de suport a Carme Forcadell a la presó.

14 desembre: Heidi Hautala, vicepresidenta del Parlament europeu, encapçala el **manifest** firmat per 500 eurodiputats de suport a Carme Forcadell demanant el seu alliberament.

15 desembre: una setantena d'entitats d'arreu de l'Estat es manifesten davant del Tribunal Suprem per **denunciar** la politització de la magistratura i la vulneració de drets.

19 desembre: el Parlament **qualifica** la Constitució d'antidemocràtica i antisocial.

19 desembre: es promouen menús, sopars i **dinars grocs** per contribuir a la caixa de solidaritat en favor de l'alliberament dels presos polítics.

21 desembre: l'**ajuntament** de Barcelona demana il·legalitzar la Fundació Francisco Franco i no obri seu a la ciutat.

21 desembre: un **consell de ministres** alternatiu demana justícia i es respectin els drets humans; i manifestació a la tarda contra la presència del govern estatal a Barcelona.

29 desembre: s'**interpreta** el *Messies* a Lledoners.

29 desembre: Lleida **canvia noms** de carrers franquistes.

30 desembre: L'Associació d'Afectats per l'1-O continua donant **suport** a les víctimes de les càrregues policials.

30 desembre: Carles Puigdemont **personatge de l'any** al diari alemany *Franfurter Allgemeine*.

31 desembre **revetlla popular** de Cap d'Any a Lledoners.

CARTA D'ISABEL TURULL NEGRE ALS BISBES DE CATALUNYA,

germana de Jordi Turull, pres polític en vaga de fam a la presó de Lledoners, al periòdic Ara, del 4 de desembre 2018, p. 28.

Com a cristiana i persona que ha triat Crist com a eix que guii la meua vida i que, per tant, miro cada dia de viure i créixer en els valors cristians, em pregunto: on sou? On sou els que se suposa que heu de ser els meus representants? On sou els que us considereu representants de Jesús a la Terra?

Jesús digué: "Truqueu i us obriran". Com és que les portes de la jerarquia eclesiàstica resten tancades a una injustícia que estan patint alguns dels vostres germans i veïns i que ha portat uns d'ells a optar per una decisió tan dràstica com és una vaga de fam per clamar justícia? També digué Jesús: "Allò que feu al més petits dels meus germans, m'ho feu a mi". Què faria ell sabent que hi ha nou persones del seu poble, molts d'ells seguidors seus, tancades injustament i veient vulnerats els seus drets civils i humans? Restaria callat?

No us demano que us posicioneu a favor de la independència, la qüestió no és aquesta. Faig un crit desesperat perquè com a cristians us pronuncieu davant d'una injustícia. Segur que sabeu el que està passant, ja que l'Església no ha d'estar tancada en despatxos sinó al costat del seu poble. Estic segura que voleu estar informats de si realment s'està produint una injustícia o no amb aquests germans. No m'heu de creure a mi quan parlo d'injustícia, ho podeu esbrinar vosaltres mateixos. Amb tot el respecte, ho hauríeu de fer. I si realment existeix la injustícia de què us parlo, heu de dir-ho ben alt.

De què teniu por? De perdre clientela? Si és això, llavors la vostra Església és una empresa i us hauríeu de treure la paraula *cristians*. Qui sap, potser faríeu que moltes d'aquestes persones que teniu por de perdre coneguessin realment l'Evangelí i el missatge de Jesús. Potser és el que toca, tornar a les arrels cristianes per construir un món més just on primer siguin les persones i on les persones s'estimin, que és l'únic manament que ens donà Jesús. D'altra banda, quan anunciéu l'Evangelí però no el poseu en pràctica, també em pregunto si això no seria una mica fer servir el nom de Déu en va.

I si esteu fent alguna cosa, per què tant de secretisme? Porten més d'un any injustament tancats. Jesús

denunciava la injustícia a tot arreu i sense por. Per què vosaltres n'heu de tenir? Llegiu entre d'altres Lc 21, 12-19.

¿No ens va dir Jesús "Sou la llum del món [...] ningú encén una llàntia per posar-la sota una mesura, sinó en el portallànties perquè faci llum [...] Que brilli igualment la vostra llum davant la gent, així veuran les vostre bones obres" (Mt 5, 14-16)? Per això he decidit fer-vos arribar aquesta carta de forma pública: perquè l'Església, com va fer Jesús, no s'ha d'amagar de res i ha de ser valenta en els moments difícils. "Feliços els perseguits pel fet de ser justos" (Mt 5, 10). I per això m'agradaria rebre una resposta d'una Església valenta, d'una Església que no s'amaga, d'una Església que doni una resposta pública sense importar-li les conseqüències per part de les persones que només tenen el poder com a déu.

Potser un cop més s'obtidrà el silenci com a resposta. Cadascú que segueixi la seva consciència. Només voldria que recordéssiu com és que un dia vàreu decidir seguir el Crist i que tornéssiu a l'Evangelí, no amb paraules, sinó amb fets.

¿No va ser Jesús, que curava en dissabte, i en preguntar-l'hi, va respondre: "Què és primer, la llei o les persones?" No us explicaré la crueltat que patim famílies i presos per una situació que ara s'ha agreujat. Però sapigueu que les persones no s'han tingut en compte, ans al contrari, s'ha anat a fer mal. Podeu fer la comparació amb molts casos recents.

Encara que obtingui el silenci com a resposta, dins meu no hi ha espai ni per a la rancúnia, ni per a l'odi, ni per a la venjança. He crescut des de petita amb valors cristians i no conec ni vull conèixer aquests sentiments, que només fan malbé les persones. Tampoc la meua fe es veurà afectada en absolut pel silenci jeràrquic, ans al contrari. Ara és temps d'Advent, d'esperança.

Si em dieu que l'Església no fa política, us diré que en el moment en què no denuncia el fet que unes persones honestes, que no han fet cap mal a ningú, estiguin tancades a la presó, l'Església catòlica està faltant al seu principi cristià de ser al costat del poble, dels que pateixen, del proïsme... i, per tant, amb el seu silenci està fent política. Voldria recordar que al Concili Vaticà II, arran dels problemes amb els drets del poble d'Amèrica, es va acordar que l'Església no es posicionaria però vetllaria perquè es pogués negociar d'igual a igual. I jo pregunto, com es pot negociar d'igual a igual amb persones innocents a la presó?

Podeu dir que particularment pregueu per ells i estic segura que deu ser així. Jesús també pregava, però la pregària li donava la força per actuar. Sisplau, per la caritat i la misericòrdia que tan paleses queden a l'Evangelí, actueu!

I és bo no oblidar algunes cites: "Era a la presó, i vinguéreu a veure'm" (Mt 25, 36). I "recordeu-vos dels presos com si fóssiu presos amb ells" (He 13, 3).

Per a mi, l'únic camí és i serà sempre "Estimeu-vos els uns als altres".

DENUNCIEM:

El bloqueig a la justícia europea que el Tribunal Constitucional ens imposa.

"L'accés als tribunals sense dilacions ni traves innecessàries és un dret que tota persona té. Dificultar l'exercici d'aquest dret amb plenes garanties i en condicions justes pot comportar perjudicis i danys irreparables a drets fonamentals.

La causa que l'Estat espanyol instrueix al voltant del Referèndum de l'1 d'octubre evidencia un munt d'afectacions dels nostres drets fonamentals, entre ells el de la presumpció d'innocència, la llibertat, els drets polítics i el d'un procés judicial amb totes les garanties. Les vulneracions del Conveni Europeu de Drets Humans i del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics són ben visibles en moltes de les resolucions que tant el Tribunal Suprem com l'Audiència Nacional han dictat contra nosaltres des del 16 d'octubre del 2017, data en què es van produir les primeres ordres de presó preventiva.

La nostra determinació per tenir un procés i un judici justos segueix més viva que mai. No hem deixat de recórrer judicialment totes aquelles vulneracions que els tribunals espanyols han infringit contra els nostres drets. Però són els tribunals internacionals, i en particular el Tribunal Europeu de Drets Humans, on avui diposem la confiança per rebre justícia.

El Tribunal Constitucional, però, ens imposa el bloqueig per accedir a la justícia europea. L'acció del TC és tan simple com indissimulada: admetre a tràmit el 100% dels nostres escrits d'empara per, posteriorment, no resoldre'n cap.

D'acord amb les dades oficials del TC, els escrits d'empara admesos es mouen entre un 1% i un 1,5% del total dels presentats. En el nostre cas se n'admeten el 100% per, seguidament, oblidar-los en un calaix. La legislació espanyola (Llei d'enjudiciament criminal) i la doctrina del mateix Tribunal Constitucional estableixen que els recursos contra els escrits de presó provisional han de gaudir de tramitació preferent i s'han de resoldre en un termini màxim de 30 dies. El primer recurs d'empara acceptat a tràmit pel Constitucional contra l'ordre de presó provisional decretada per l'Audiència Nacional es va presentar el 22 de novembre del 2017, fa més de 365 dies. Una demora injustificada i més quan tenim ben viu el record de resolucions exprés que el Tribunal Constitucional ha fet en diverses ocasions, on ha arribat a reunir-se en cap de setmana i amb només 24 hores després de ser requerida la seva intervenció.

Manifestem la necessitat d'un Tribunal Constitucional imparcial i diligent, que no obstaculitzi l'exercici dels nostres drets. Denunciem el bloqueig que de facto el Tribunal Constitucional espanyol ens imposa per accedir al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH). Ens reafirmem en la nostra determinació, d'acord amb el Conveni Europeu de Drets Humans, a exercir amb plenitud de drets la nostra defensa. No renunciarem mai a un judici just.

No demanem al Constitucional cap tracte de favor. Però tampoc no acceptem passivament cap discriminació ni dilació injustificada. La qüestió ni tan sols és que es dictaminin al nostre favor, sinó simplement que es desbloquegin (inadmetin o desestimïn) els recursos d'empara presentats. Només així es desbloquejarà la via per accedir a la justícia europea. Som conscients que com més s'endarrereixi el nostre accés al Tribunal Europeu de Drets Humans més s'endarrerirà la recuperació de la nostra llibertat.

Denunciem el bloqueig a la justícia europea que el Constitucional ens imposa. I ho fem amb tota la força i dignitat d'una acció amarada en la no-violència. Una de les poques protestes legítimes que el fet d'estar empresonats ens permet: la vaga de fam.

No ho fem contra ningú sinó a favor de remoure consciències i voluntats per impedir que s'assumeixi com a normal allò que no ho és. El funcionament irregular del Tribunal Constitucional és d'una gravetat sense matisos en un estat de dret. I això ha d'interpel·lar tots els demòcrates pensin com pensin.

Demanem l'atenció i el suport de totes les persones demòcrates de Catalunya, Espanya, Europa i el Món. Convidem a preservar l'actitud cívica i pacífica que tan forts ens ha fet al llarg d'aquests anys. Instem a donar nova volada a la "revolució dels somriures" a través dels actes que els propers dies i setmanes es continuaran celebrant a Catalunya en forma de concentracions, sopars grocs i concerts. I demanem també que la nostra vaga de fam no alteri l'esperit ni les trobades de celebració que aquestes dates properes al Nadal i a Cap d'Any comporten per a la immensa majoria de nosaltres.

Agraïm, finalment, la solidaritat de totes les dones i de tots els homes que se senten interpel·lats i compromesos en la defensa efectiva dels drets i les llibertats, personals i col·lectius.

Junts i dignes fins la llibertat!

Jordi Sànchez i Jordi Turull

Lledoners, 1 de desembre del 2018